

Jonas Gardell: Tal på Ljusmanifestationen på Sergels torg med anledning av terrordådet på Utöya och i Oslo

Talare

Jonas Gardell
Författare

Datum

29 juli 2011

Plats

Sergels torg, Stockholm

Förra fredagen, i Stockholms skärgård, var kanske den vackraste som sommaren gav. En sådan där dag som det inte går att föreställa sig att ondska finns, att någon skulle kunna vilja göra någon annan något illa. Precis samtidigt i ett annat paradiset inte långt ifrån Stockholm, på Utöya utanför Oslo, slog ondskan till och lämnade efter sig sönderslitna kroppar och sönderslitna liv. Vi har samlats här idag för att hedra offren på Utöya och i Oslo och att minnas dem alla. Många här har kanske vänner och till och med familjemedlemmar bland de döda i Norge. Vi sörjer med er. Många här har det kanske inte, utan att ha kommit hit idag för att det finns händelser så grymma, så ofattbara och så oacceptabla att de utplånar allt som skiljer oss åt och gör så att jag och de andra blir till ett vi, och en attack mot dem blir till en attack mot oss. För det var inte bara ungdomar på ett sommarläger, vilket som helst, med en vettvilling som dödade på måfå. Det var engagerade och kämpande ungdomar och morderna på dem var politiska mord. Om dessa engagerade och kämpande människor inte fick leva sitt liv, så måste vi, ni och jag, kämpa i deras ställe. Terroristattackerna mot regeringsbyggnaderna i Oslo och lägret på Utöya utfördes inte av en ensam galning, de utfördes av en människa som delar en gemensam idévärld och terminologi med en mängd högerextrema partier som finns representerade i snart sagt varje parlament i hela Europa och sedan valet 2010 också i vår egen riksdag. Kanske fungerade slakten i Norge som en väckarklocka, men jag tror också att det gradvisa, smygande accepterandet av dessa partier, dess människosyn, språkbruk och samhällsvision som är nog så farlig. Så låt oss sörja nu, men sen – gå med i ett demokratiskt parti, besök en moské, gå med i en Prideparad, engagera er i Amnesty, göm en flykting, ta debatten mot främlingsfientliga krafter och idka nolltolerans mot hatet. I Sverigedemokraternas partiprogram står det att Sverige ska vara svenskt, men vad betyder det att vara svensk? Ett annat parti har på sistone talat om att värna den normala familjen, men vad betyder det att vara normal? Jag är homo. Jag är

gift med en finlandssvensk amerikan. Vi har två barn med två lesbiska kvinnor, varav en är judinna. Jag har en bror som är gift med en colombianska. Han har två barn som är gift med muslimer. Jag har en syster som är gift med en norsk kvinna och har två barn, varav ett med en judisk homosexuell man. Det gör att jag kommer från en svensk-, norsk-, finsk-, amerikansk-, colombiansk-, kristen-, judisk-, muslimsk-, hetero-, homofamilj och det är vi som är den normala familjen. Det är vi, vad än Sverigedemokraterna påstår, det är vi som är Sverige. Tänd gärna ett ljus i dag, men kom ihåg att när ljuset brunnit ut är det i oss själva som lågan måste brinna.

Taggar

2010-tal, 2011, Man

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/jonas-gardell-tal-pa-ljusmanifestationen-pa-sergels-torg-med-anledning-av-terrordadet-pa-utoya-och-i-oslo>